

Terugblik Natuurstudieweek 2013 in Landsrade

Mooi weer, gezelligheid en genieten van de natuur, dat zijn wel zo de trefwoorden als we terugdenken aan de natuurweek van 2013. Daarom nog even wat herinneringen ophalen.

De 59e natuurweek werd gehouden van 14 tot 20 juni en begon vrijdagmiddag met een gezellig weerzien van oude bekenden en het kennismaken met 3 nieuwe deelnemers. Het was al snel weer tijd voor het avondeten, dat we ons weer lieten smaken in de bovenzaal. Aan het begin van het avondprogramma heette algemeen coördinator Loek van der Klugt de 43 deelnemers van harte welkom en stelde de nieuwe deelnemers voor. Loek nam hierna zoals elke avond met behulp van een door hem samengestelde PowerPointpresentatie, de wandeling van de volgende dag door. Routekaartje en belangrijke punten werden hierbij besproken. Iedereen had daarnaast ook een door Lotty Sonnenberg samengestelde krant gekregen, waarbij de route per dag was ingetekend en wat wetenswaardigheden over de omgeving waren vermeld. Iedereen kon zo de volgende dag goed voorbereid op pad. De avond werd verder gevuld met een terugblik van de natuurweek 2012 door Ber Onderwater, waarna Arjen Spiekstra ons liet genieten van heel mooie 3D presentaties. We zagen achtereenvolgens een impressie van de Nimeto vakbeurs in Utrecht gemaakt door Willebrord Dorresteyn, Limburgse landschappen, een macro presentatie en nog een terugblik over 2013.

Zaterdag om 9 uur vertrokken we vol goede zin met de bus richting Hoeve Kies in België, vanwaar we naar Landsrade terugwandelden.

Al snel kwamen we een vrij zeldzame kever tegen: De Behaarde bijenwolf. De larven van deze keversoort voeden zich, in tegenstelling tot wat zijn naam doet vermoeden, met de larven van graafwespen. De veel hierop lijkende en veel vaker voorkomende Bijenwolf, eet wel bijen.

Na koffie met gebak bij de Commanderie in St. Pietersvoeren gingen we bij St. Martensvoeren onder het 23 meter hoge spoorviaduct door.

Deze spoorlijn van Tongeren naar Aken is hier in de eerste wereldoorlog door de Duitsers aangelegd. Hierna gingen we omhoog door een prachtig begroeide grub en later over mooie weiljes.

Boven was er een heerlijke plek om even uit te rusten en van het uitzicht te genieten. De wandeling ging verder door het natuurgebied Altenbroek. Hier zagen we een leuke vlinder, die tot de familie van de spanners behoort: de Appeltak.

Via Noorbeek en Terlinden gingen we langs de Gulp en kwamen op een mooi maar smal pad, dat later een grub werd. Hierna door de akkers naar Landsrade.

's Avonds hebben we ons vermaakt met de door John en Ellen Bakker samengestelde ludieke, maar ook leerzame quiz over insecten en spinnen.

Zondag maakten we een zeer afwisselende rondwandeling vanuit Landsrade. Nadat we door het bos gelopen waren kwamen we al snel bij de door het landschap meanderende Geul, waar het altijd weer genieten is van de prachtige omgeving. Er vlogen weer vele libellen langs de oever en er werden weer even zo vele pogingen gedaan de vlugge vliegers met de camera te vangen.

Behalve de Beekjuffer, met de blauwe vlek op de vleugels van de man, die hier in groten getale voorkomt, zagen we ook de Bosbeekjuffer vliegen, waarvan de vleugels helemaal

donkerblauw zijn.

We vervolgden de weg langs de Heimansgroeve en later de Cottessergroeve. Hierna door het Vijlenerbosch om daarna van ons traditionele ijsje te genieten bij de Wingbergerhoeve. Via Epen en het Schweibergerbos kwamen we weer in Landsrade. 's Avonds liet Gerard van Heusden ons genieten van de natuur in Ecuador, waarover hij een schitterend reisverslag had gemaakt.

Maandag bracht de bus ons naar het natuurreservaat de Putberg, vanwaar we weer terugwandelen naar Landsrade. Bij het naar boven wandelen op de Putberg kwamen we al vele verrassende planten tegen: Eénbes, hele groepen Grote keverorchis en het giftige Christoffelkruid. Helemaal boven de grootste verrassing: velden vol Margieten, zo ver je kon kijken.

Na de berg ging het verder langs Huls, Bosschenhuizen, Bulkemsbroek en Baneheide. Hier kwamen we in een fraaie grub en liepen op een smal pad met hekje, waarvandaan we ver in de diepte keken. Ondertussen genieten van de flora en fauna. Zo vielen vreemde gele plekken op sommige planten op. Bij bekijken van dichtbij bleek het roest te zijn. Dit is een schadelijke schimmel die soms op planten voorkomt. Ze zijn specifiek voor een bepaalde soort. Hier op Gewone vogelkers. Van dichtbij toch wel mooi.

Na een mooie wandeling waarin heel veel te zien was kwamen we uiteindelijk weer via het Onderste- en Schweibergerbos in Landsrade

De heer Wiel Schins bracht ons 's avonds een interessante lezing over de geschiedenis van de vuursteenmijnen. Heel toepasselijk omdat we dinsdag langs de vuursteenmijn in het Savelsbos zouden komen. Hier werden ca. 5000 jaar geleden door vuursteenwerkers wapens en gebruiksvoorwerpen gemaakt. De heer Schins kwam met heel veel interessante details en had ook allerlei voorwerpen en werktuigen met betrekking tot de mijn meegebracht.

Dinsdag was een heel warme dag, maar we hadden het geluk het grootste deel daarvan door het bos te lopen. Het Savelsbos is een hellingbos met behoorlijk steile wanden en diepe grubben en heeft een zeer gevarieerde plantengroei. Ook paddenstoelen konden we bewonderen zoals de Geribbelde trechterzwam, die vrij zeldzaam is en alleen voorkomt op kalkrijke grond.

We gingen verder naar de vuursteenmijn.

Bij de ingang van de vuursteenmijn staat een klein bronzen monumentje dat aangeeft dat hier vuursteen bewerkt werd. Als je hier staat is het moeilijk voor te stellen dat zich onder de grond een uitgestrekt stelsel van mijnengangen bevindt en dat hier mensen in de prehistorie hun werktuigen maakten. Overal liggen nog splinters en brokken vuursteen.

We lopen verder langs de Schone grub, waar we niet in mogen. Dat wordt goed gemaakt bij de Scheggelder grub waar we voor een groot deel omheen kunnen lopen. Vooral in het voorjaar als de Daslook en de Bosanemoontjes bloeien is het hier sprookjesachtig mooi. Een klein maar heel fraai getekend slakje kruiste hier ons pad. De Trichterberggroeve waar we later een kijkje namen is heel indrukwekkend met de hoge kalksteenmuren.

's Avonds wandelden we aan de hand van Ber Onderwater door Engelse kasteel- of landschapstuinen. Hij had er schitterende opnamen van gemaakt, dus dat was genieten!

Woensdag gewoontegetrouw de dag voor onze buitenlandse tocht en die ging dit keer naar de Hoge Venen in België.

Het is een heerlijk en uitgestrekt landschap, waar weer veel te zien was.

En voor zo'n bijzonder plantje als de Zevenster gaat iedereen natuurlijk acuut door de knieën!

Het veenlandschap verraste ons met een grote hoeveelheid Veenpluis, dat stond te wiegen in de wind. Doordat ook het Eénarig wollegras er groeide, konden we mooi het verschil zien tussen deze twee, toch wel erg op elkaar lijkende, planten.

De vijf beuken waren ondertussen weer in het blad gekomen en het blijft toch verbazen, hoe deze oudjes de tand des tijds blijven doorstaan.

Robbert Zuijdam verraste ons die avond met een lezing over libellen en juffers, waar we weer heel wat van opstaken. Het moet hem behoorlijk wat uurtjes hebben gekost om al deze snelle vliegers te fotograferen!

Veenpluis Eénarig wollegras

Donderdag, al weer de laatste wandeldag, maar zeker niet de minste. De bus bracht ons naar Kanne, vanwaar we naar de St. Pietersberg liepen. Helaas werden we die ochtend begeleid door een miezerig regentje, maar de natuur was er niet minder mooi door. Ook in de regen zijn bijzondere plantjes nog steeds bijzonder, zoals de fraaie en zeldzame Aardaker, een lathyrussoort met geurende bloemen. Bij het uitzichtpunt D'n Observant werd het uitzicht helaas door het mindere weer wat belemmerd, zodat we al snel weer afdaalden en naar het Chalet D'n Observant gingen. Hier zagen we bij een lekker bakje koffie een interessante film over het maken van cement. Toen we bij de Oehoefvallei kwamen begon het zonnetje zowaar te schijnen en konden we volop genieten van deze mooie plaats. Tijdens de verdere wandeling die onder andere door het Jekerpark in Maastricht ging, zagen we veel bijzondere en markante bomen.

Die avond verwerende de traiteur ons met een heerlijk Italiaans buffet dat we ons goed lieten smaken. Na de afwas was het weer tijd voor de bonte avond, wat altijd weer een gezellig festijn is. We begonnen met de traditionele fotowedstrijd, samengesteld door Loek en gepresenteerd door Ber Onderwater. Na de prijsuitreiking van de fotowedstrijd volgde gelijk de prijsuitreiking van de natuurquiz door Ellen. Hierna kregen de mensen die de presentaties hadden verzorgd nog een presentje. De avond werd besloten met een door de deelnemers georganiseerd programma, waarin de Commissie werd bedankt en de draak werd gestoken met sommige gebeurtenissen. Dit tot grote hilariteit. Er werden liedjes gezongen en de nieuwe deelnemers werden allemaal door de ballotagecommissie en de overige deelnemers aanvaard. Bij het ontbijt vrijdagmorgen zette Annie Zeitsen, Wim en Lotty nog even in het zonnetje, waarna de tijd voor afscheid nemen weer gekomen was. We konden terugkijken op een heel geslaagde en gezellige week!

Tekst en foto's: Lotty Sonnenberg